

Barn som pårørende.

Stortinget vedtok 19. juni 2009 endringer i Helsepersonelloven og lov om spesialisthelsetjenesten for å sikre at helsepersonell skal identifisere og ivareta informasjons- og oppfølgingsbehovet mindreårige barn som pårørende har. Endringene trådte i kraft 1. januar 2010.

Statistikken forteller oss at ca. 400 000 barn har en eller to foreldre med en psykisk lidelse, ca. 200 000 familier opplever rusmisbruk hos en eller begge foreldrene, ca. 4 000 barn opplever at et familiemedlem får kreft og ca. 800 barn opplever at en av foreldrene dør. En Skotsk undersøkelse viser at ca. 10% av alle barn har store omsorgsoppgaver i familien. Større enn hva de burde ha. Gjelder de samme tallene for Norge, snakker vi om ca. 110 000 norske barn.

Fra sentrale hold er det gjort mye bra arbeid for å støtte oss helsearbeidere og andre med redskaper og hjelpemidler. Hjemmesiden «Barnsbeste» og «Snakketøyet» er to eksempler på det.

På Skogli har vi i flere år jobbet med pårørendedager og barn som pårørende, og vi er bl.a. med i nettverksgruppen «Barns Beste».

Vi jobber mest med barn som pårørende innenfor diagnosegruppene slag, fibromyalgi, kroniske muskelsmerter, CFS/ME (kronisk utmattelse).

Vi erfarer at alle ønsker å være gode foreldre og omsorgspersoner for barna sine. De strekker seg langt for å «klare alt», men kan oppleve at de kommer «til kort» slik situasjonen er, og er bekymret over det å ikke strekke til. Mange har gode ressurser rundt seg, mens andre igjen bor langt borte fra sine, og opplever de står alene med et stort ansvar som kan kjennes krevende. I tillegg kan ofte terskelen for å be om hjelp kjennes høy.

På Skogli ønsker vi å skape en god ramme med samtale for barna. Der vi ser og fokuserer på barnet, dens mestring, og der de kan møte andre barn i samme situasjon. Vi tar de med på oppdagelsesferd og gjør dem kjent med Skogli, stedet der mor eller far har vært på opphold og lært mer om å mestre sin sykdom. De kan stille spørsmål, og komme med sine tanker og bekymringer. Vi får ofte tilbakemelding at det har fint å bli møtt og tatt på alvor. Vi ser at barna får et fellesskap og tilhørighet med andre barn i samme situasjon, og vi har fått tilbakemeldinger fra foreldre om at tilbudet «gjorde en forskjell».

Mange barn forteller om de trygge voksenpersoner de har rundt seg hverdagen. Der blir ofte skolen og den «gode læreren» nevnt. Barn trenger «sykdomsfrie» arenaer der de kan være barn, der de kan oppleve mestring og fellesskap. Men barn trenger også den visshet at det er en trygg voksenperson «som vet», og som de kan snakke med når de trenger det.

Vi ønsker å synliggjøre denne «usynlige jobben», og spesielt takke dere lærere som bidrar og hjelper ut over det som dere strengt tatt er ansatt for å gjøre. Vi ser jobben dere gjør, og ser viktigheten av dette.

Så til alle dere lærere: Håper dere har hatt en god og lang (velfortjent lang) sommerferie, og takk for det som dere også bidrar med inn i helsetjenesten.

Alf Magne Foss, (direktør), Nina Almås og Eldbjørg Gillebo (barneansvarlige)
Skogli Helse- og Rehabiliteringssenter AS